

वर्तिकार्थं न चादरेत् । न भिक्षोः क्व दद्यात् दीपं
 स्नेहान् इतादिकान् । कृत्वा भिक्षोः क्व स्नेहं ता-
 मिक्षं नरकं व्रजेत् । वसामञ्जास्थिनिर्यासैः स्नेहैः
 प्राण्यङ्गसम्भवैः । प्रदीपं नैव कृत्यात् कृत्वा पङ्के
 विधीदति । अस्थिपालेऽथ वा गव्ये दुर्गन्धाद्युपवासिनि ।
 नैव दीपः प्रदातव्यो विवृषैः श्रोविष्टज्वये । नैव निर्वी-
 ययेद्दीपं कदाचिदपि यत्नतः । सततं लक्षणोपेतं
 देवार्थमुपकल्पितम् । न हरेज्जनतो दीपं तथा लो-
 भादिना नरः । दीपहर्ता भवेदन्धः काणो निर्वीपको
 भवेत् । उद्दीप्तदीपप्रतिभः काष्ठकाण्डसमुद्भवः । विले-
 श्मोद्भवमेवाथ दीपालाभे निवेदयेत् । उल्मूकं नैव
 दीपार्थे कदाचिदपि चोत्सृजेत् । प्रसन्नार्थन्तु तं दद्या-
 दुपचाराङ्गिः कृतः । एवं वां कथितो दीपो धूपञ्च
 शृणुतं सुतो !” । आङ्गे वस्त्रवर्तियुक्तदीपनिषेधो यथा
 “दीपं वर्जितं वस्त्रवर्तिप्रत्यक्षं तैलमेव च” । योगिनी० त०
 २४ भागे ५५ पटलः ।

सुरस्य दीपनिर्वापणे दोषो यथा । “दीपनिर्वापणात्
 पुंसः कुष्माण्डच्छेदनात् स्त्रियः । अचिरेणैव कालेन
 वंशनाशो भवेदुधुवम्” ति० त० । देवदत्तदीपस्य तु निर्वा-
 पणम् विधानपारिजाते उक्तं यथा “स्वयं निर्वापितं
 दीपमाजिघ्रन्ति सुरारयः । तस्माच्चिर्वापयेद्दीपं देवानां
 घ्राणतुष्टये” । कार्तिककवणचतुर्दश्यां नरकनिवृत्तये
 दीपदानं यथा “नरकाय प्रदातव्यो दीपः संपूज्य देवताः”
 तिथितत्त्वष्टतलिङ्गपुराणम् ।

“ज्ञाने धूमे तथा दीपे नैवेद्ये भूषणे तथा । घण्टानादं
 प्रकुर्वीत तथा नीराजनेऽपि च । विधानपारिजातोक्तः
 दीपदाने घण्टानादोविधेयः । शिवालये दीपोद्दीपनमा-
 हात्म्यं काशीख० १३ अध्याये दृश्या दिङ्मात्मत्वोच्यते “स
 दीपवासनायोगात् बहून् दीपान् प्रदीप्य वै । अलकायाः
 पतिरभूदरत्नदीपशिखाश्रयः” । दीपवर्तिश्च कर्पूरगर्भिणी
 कार्या “वर्त्यां कर्पूर गर्भिण्या सर्पिघातिलजेन वा ।
 आरोग्य दर्शयेद्दीपानुच्चैः सौरशालिनः” शारदाति० ।
 तन्त्रसारे “कर्पूरादियुता वर्तिः सा च कार्पास ।
 निर्मिता । सम्राट्कृता सुसंस्कृतो दीपः स्वाच्चतुरङ्गुलः”
 कार्तवीर्यप्रियार्थदीपविशेषस्तु कार्तवीर्यदीपशब्दे १६८४
 पृ० उक्तः । दीपदानफलदिकम् भा० अनु० ६८८ उक्तं यथा
 “दीपदाने प्रवक्ष्यामि फलयोगमनुत्तमम् । यथा
 येन यदा चैव प्रदेया यादृशाश्च ते । ज्योतिस्तोजः प्र-

काशं वाऽस्यूर्ध्वं गच्छापि वर्ण्यते । प्रदानं तेजसां तस्मा-
 त्तेजो वर्द्धयते नृणाम् । अन्धनमस्तमिच्छन् दक्षि-
 णायनमेव च । उत्तरायणमेतस्माज्ज्योतिर्दानं प्रश-
 स्यते । यस्माद्दूर्ध्वं गमेतत्तु तमसश्चैव भेषजम् । तस्मा-
 दूर्ध्वं गतेर्दाता भवेदन्धेति निश्चयः । देवास्तेजस्विनो य-
 स्मात् प्रभावन्तः प्रकाशकाः । तामसा राक्षसाश्चैव
 तस्माद्दीपः प्रदीयते । आलोकदानाच्चक्षुष्मान् प्रभायुक्तो
 भवेच्चरः । तान् दत्त्वा नोपहिंसित न हरेन्नोपनाश-
 येत् । दीपहर्ता भवेदन्धस्तमोगतिरसुप्रभः । दीपप्रदः
 स्वर्गलोके दीपमालेव राजते । हविषा प्रथमः कल्पो
 द्वितीयश्चौषधीरसैः । वसामेदोऽस्थिनिर्यासैर्न कार्यः
 पुष्टिमिच्छता । गिरिप्रपाते गङ्गेने चैयस्थाने चतु-
 ष्पथे । दीपदाता भवेन्नित्यं य इच्छेद्भूतिमात्मनः ।
 कुलोद्योतो यिसुद्धात्मा प्रकाशत्वञ्च गच्छति । ज्योतिषा-
 न्चैव सालोक्यं दीपदाता नरः सदा’ दीपस्य शुभाशुभ-
 लक्षणम् पृ० सं० ८४ अ० उक्तं यथा

“वामावर्त्तो मलिनकिरणः सस्यु लिङ्गोऽल्पमूर्त्तिः क्षिप्रं
 नाशं व्रजति विमलस्त्रे हवर्त्त्यन्वितोऽपि । दीपः पार्श्वं
 कथयति फलं शब्दान् वेपनश्च व्याकीर्णांर्चिर्विशलमभ-
 रदु यश्च नाशं प्रयाति । दीपः संज्ञतमूर्तिरायततनुर्नि-
 र्वैपनो दीप्तिमान् निःशब्दोरुचिरः प्रदक्षिणगतिर्वैदूर्य-
 हेमद्युतिः । लक्ष्मीं क्षिप्रमभिव्यनक्ति रुचिरं यश्चोद्यतं
 दीप्यते शेषं लक्षणमग्निमलक्षणसमं योज्यं यथायुक्तितः”

“प्रवर्तितो दीप इव प्रदीपात्” निशीथदीपाः सङ्घसा
 हतत्विषः” रघुः । दीपयत्यर्थान् वा । २ प्रकाशके
 यथा चित्तदीपादयः पञ्चदश्याम् ।

दीपक पु० लि० दीपयति स्वं परञ्चार्थं दीपि-एवु ल् । स्वपरम-
 काशके स्त्रियां टाप् अतइत्त्वम् दीपिका । षट्कर्मदीपिका
 ज्योतिषदीपिका २ प्रदीपे पु० २ अलङ्कारभेदे अलङ्कारशब्दे
 ३६६ पृ० दृश्यम् । ४ यमान्यां रत्नमाला प्लोचमस्तके वृक्षे
 शब्दरत्ना० अन्धोरग्निदीपकत्वात् तथात्वम् इत्तुङ्कुभे
 न० । ७ खगम्राङ्घ्रिणि(वाज)(सिकरा) प्रसिद्धे खगे पुं स्त्री
 हेमच० दमात्वावृत्तभेदे “तुरगैकमुपधाय सुनरेन्द्रमवधाय ।
 इह दीपकमवेहि लघुमन्त्रमवधेहि” तल्लक्षणम् । ६ रागभेदे
 पु० स च हनूमन्मते द्वितीयोरागः स्वर्धनेत्वाङ्गितः
 षड्जस्वराश्रयः षोडशोर्ध्वं मध्याङ्गे गेयः । जुद्धोदीपः ङीप् ।
 स्वार्थे-क ह्रस्वः । दीपिका जुद्धदीपे “स शंवरारवैलि-
 दीपिका इव” नैम० ।